

ת"פ 59147/03/14 - מדינת ישראל נגד מגדי אלעביד

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 59147-03-14 מדינת ישראל נ' אלעביד

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מגדי אלעביד

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד
הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד מירב נוסבוים

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של קבלת רכב או חלק גנובים לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, ביום **6.9.13** הגיע הנאשם עם אחרים למגרש הממוקם באזור התעשייה ברעננה, השייך לחברת "אבי ורון עפר ופיתוח", שהיה מגודר ונעול אותה עת, והחנה רכבו מחוץ למקום.

בנסיבות אלה, שברו האחרים את מנעול השער של המקום, בעוד הנאשם לא רואה את מעשיהם, הניעו מחפרון ששייך לחברה, העמיסו אותו על גרר השייך לנאשם, ועזבו את המקום כשהנאשם נוהג בגרר ועליו המחפרון.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן יורשע בגינו, ויפנה לקבלת תסקיר.

לעניין העונש- עמדת המאשימה היא למאסר שירות שירות בעבודות שירות וקנס, וב"כ הנאשם יטען באופן חופשי.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום **2.6.16** עולה כי הוא בן 33 נשוי ואב לשני ילדים. לדבריו סיים 11 שנות לימוד, עובד בחברת "אבי קטן" כשלושה חודשים בתפקיד נהג.

הנאשם נולד בבית שמש וגדל ברהט, שם מתגורר עד היום. סיים תיכון בתחום חשמלאות ומכונאות רכב.

לאחר מכן החל לעבוד עם אביו, קבלן עבודות עפר, כשלוש שנים, ועקב תגמול נמוך- החליט להשתלב בתעסוקה אחרת. לאורך השנים עבד בחברות שונות תקופות ממושכות. ובשנת 2012 החל לעבוד כעצמאי ורכש גרר.

בעטיו של תיק זה מכר את רכב הגרר וחזר לעבוד כשכיר בחברת "אבי קטן" וחברת "אלעוברה", כיום נמצא בחובות של 260 אלף ₪, והחל הליכים של פשיטת רגל.

כיום משקיע מאמצים על מנת לשפר את מצבו הכלכלי.

נישא לראשונה בשנת 2010, ונולדה בתו הבכורה כיום בת 5. התגרש בשנת 2012 ונישא בשנית ומנישואים אלה יש לו ילד בן 7 חודשים. שני ילדיו בחזקתו.

משפחת מוצאו מונה זוג הורים ו-12 ילדים בגילאי 20-44, והוא השישי בסדר הלידה. אביו כבן 63, קבלן עבודות עפר ופיתוח לשעבר, סגר את העסק שבבעלותו בעקבות פשיטת רגל וכיום עובד כנהג משאית שכיר, ואמו כבת 63, עקרת בית. בני משפחתו מנהלים אורח חיים תקין.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי הורשע בשנת 2010 בעבירת החזקת אגרופן ונדון למע"ת, ובשנת 2009 נדון לשל"צ ללא הרשעה בגין הפרעה לשוטר, איומים והעלבת עובד ציבור.

בהתייחסותו לעבירה דנן- מסר כי בוצעה בתקופה בה היה בעלים של גרר ועבד כעצמאי, וביום האירוע עצר אותו אדם בצד הדרך וביקש לשכור שירותיו על מנת לגרור טרקטור מרעננה לטייבה.

הוא העמיס את הטרקטור ביחד עם האחר על רכבו, כשברשותו של האחר היו מפתחות לטרקטור. בהמשך נעצר ע"י המשטרה ואלו מסרו לו כי הטרקטור גנוב. לטענתו לא היה מודע להיותו גנוב וכי כיום מודע לכך שהיה עליו לנקוט באמצעי זהירות נוספים.

כיום מקפיד הקפדה יתרה על נהלים, רישום מסודר של הזמנות, ובחינה של הסחורה אותה נדרש להעביר כנהג משאית.

לדבריו בשל מעורבותו בתיק זה- סגר את העסק בבעלותו וכיום עובד כשכיר.

השירות התרשם כי הנאשם בעל יכולת וורבלית וקוגניטיבית תקינה, שגדל במשפחה שסיפקה לו תחושת שייכות, תמכה וסייעה לו בחייו, בה הוריו עודדו את ילדיהם להשתלב בתעסוקה.

השירות התרשם כי הוא בעל הערכה ודימוי עצמי תקינים הפועל על מנת לקדם את חייו מבחינה מקצועית וכלכלית, וכי הוא בעל שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי, הפועל על פי רוב לפי מערכת ערכים נורמטיבית.

בהתנהלותו בביצוע העבירה הפגין התנהלות אימפולסיבית שלא בחנה באופן מקצועי את הזמנת העבודה ממנו, והערכה היא כי מעורבותו בעבירה מהווה סתירה לתפיסותיו את עצמו ועוררה בו תחושת בושה.

הנאשם בעל יכולת לבחינה עצמית ומכיר בהשלכות מעשיו, בעל יכולת לחשיבה ביקורתית המאפשרת לו לבחון התנהלותו וללמוד מבחירותיו והתנהגותו כמו גם ההתרשמות כי ההליך המשפטי היווה עבורו גורם מרתיע ממעורבות חוזרת בפלילים.

השירות לא התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית ועל כן אין המלצה למתן צו מבחן בעניינו.

לעניין העונש - הביע הנאשם התנגדות לביצוע צו של"צ לאור היותו אב לשני ילדים ומפרנס עיקרי המתמודד עם חובות גדולים יתקשה לתפיסתו למצוא פניות לבצע עונש מעין זה.

לאור האמור, בהתחשב בעברו הפלילי, הזמן שחלף מביצוע העבירות, וההתרשמות מדפוסי אישיות, התנהגות ומצבו המשפחתי של הנאשם, המליץ השירות להטיל על הנאשם עונש צופה פני עתיד של מאסר מותנה לצד התחייבות ופסילה על תנאי. בענישה זו יש כדי להתריע את הנ"ל מחזרה להתנהגות עוברת חוק ולצד זה- לאפשר לו להמשיך לפרנס את משפחתו ולהתמודד עם חובותיו באופן מקדם.

4. מטעוניה של ב"כ המאשימה עולה כי הנאשם יליד 1983, מודה בכתב אישום מתוקן לפיו הגיע עם אחרים למקום, האחרים שברו מנעול, הניעו מחפורן, העמיסו אותו על גרר ששייך לנאשם מבלי שהנאשם מבחין במעשיהם, והנאשם עוזב את המקום כשהוא נוהג בגרר ועליו המחפורן.

הערך המוגן עניינו פגיעה ברכוש ובקניין.

בהתאם למתחם העונש שראוי להשית על הנאשם הוא מאסר בפועל, כשבמסגרת ההסדר הגבילה עצמה המאשימה לעבודות שירות.

בת"פ 57586-12-13 (שלום נתניה) - מדובר בקבלת רכב גנוב והושת מאסר בפועל.

בת"פ 22908-01-14 (שלום כפר סבא)-נקבעו מתחמים של מאסר בפועל.

התסקיר של הנאשם הינו חיובי, ממנו עולה כי לא היה מודע לכך שהטרקטורון גנוב, אך מודה שהיה עליו לנקוט באמצעי זהירות נוספים וכי הוא מקפיד הקפדה יתרה כיום על נהלים ורישום. השירות מתרשם שהתנהלותו אימפולסיבית שלא בחנה באופן מקצועי את הזמנת העבודה. זה סותר את תפיסותיו שלו עצמו ועורר בו בושה, וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע.

השירות לא מתרשם מנזקקות טיפולית, ולא בא בהמלצה לצו מבחן.

מהתסקיר עולה כי הנאשם סירב לבצע של"צוזאת לאור היותו אב לשני ילדים והמפרנס העיקרי של כן הומלץ על ענישה צופה פני עתיד, התחייבות ופסילה על תנאי .

מהתסקיר עולה כי בהעדר הליך טיפולי ושל"צ- אין שום ענישה ממשית .

מדובר בעבירה של קבלת רכב גנוב שלא בכדי המחוקק קבע ענישה מקבילה לעבירה של גניבת רכב .

לנאשם הרשעות קודמות משנת 2010 בגין איומים העלבת עובד ציבור והחזקת אגרופן.

על כן לא ניתן להסתפק בהמלצת השירות, ויש להשית עליו מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות, לצד מע"ת, וקנס.

לעומת זאת, טענה ב"כ הנאשם לעונש כי הנאשם בן 33, נשוי ואב לשני ילדים .

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הוא עבד כגרר שתפקידו לפנות רכבים שנתקעים.

בנסיבות אלה, היה באזור, פנו אליו במסגרת עבודתו, והוא נסע איתם על מנת לפנות את המחפרון התקוע . הוא לא ראה ולא ידע מה קרה שם, ולבסוף הודה מכוח עצימת עיניים.

היום ברור לו שבתור גרר הוא צריך היה לדקדק יותר , לבדוק , לבקש רישיון רכב .

המקרה שלו בנסיבותיו שונה מאוד מהמקרים בפסיקה של המאשימה כיוון ששם- מדובר באנשים שידעו ידיעה ממשית , נכחו במקום וראו שגונבים את הרכב ולא אנשים שתפקידם היה להחזיק את הרכב.

במקרה זה הנאשם נתפס לאחר שמישהו ראה את המחפרון על הגרר שלו ודיווח למשטרה , והמשטרה עצרה אותו באמצע צומת עם אקדחים שלופים, כשהנאשם מבוהל , ובטראומה.

בנוסף, הגרר של הנאשם נתפס לחצי שנה בתיק והוא הושבת מעבודתו במשך חודשים אלה עד שהתחיל להתארגן לעבודה אחרת .

כך, מרגע מעצרו החל לשלם בפועל על אותה טעות. מאותו יום הוא גם לא חזר לעבוד בגרר , אלא חזר לעבוד כשכיר. כיום מצבו הכלכלי קשה ביותר, הוא שקוע בחובות כבדים ובכלל זה לביטוח לאומי, ולא מזמן ניתן צו כינוס נכסים בעניינו (בנ/2; בנ/3).

הגם שיש לו עבר פלילי, הרי מדובר בעבר ישן, ולא ממך העניין, כאשרמועד ביצוע העבירה האחרונה הוא ב- 2008, לפני 8 שנים.

מהתסקיר עולה כי מדובר באדם נורמטיבי שמנהל אורח חיים לא עברייני , איש עבודה, שמנסה להתמודד עם החובות שהוא צבר בדרך ראויה , עובד בחריצות ומקבל אחריות מלאה על מה שעשה.

ההתרשמות של השירות היא כי לא מדובר באדם שיש לו תפיסות עברייניות, אלא שיש לו יכולת לבחינה עצמית

ולחשיבה ביקורתית, וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע.

המלצת התסקיר היא לסיים את התיק בענישה צופה פני עתיד.

כאמור בתיק הזה כבר הייתה ענישה מוחשית בפן הכלכלי מקום בו חצי שנה הרכב שלו היה מוחזקוגם נתפס ממנו סכום של 7000 ₪.

בפסיקה אותה הציגה המאשימה- מדובר בנסיבות שונות לחלוטין : אם באדם שנמלט מהמשטרה שהוא נוסע בנהיגה מסוכנת, אם באדם תושב הרשות ונמצאו אצלו חלקים מפורקים של הרכב בסמוך למחסום. לא כך כאשר מדובר במי שתפקידו פינוי רכבים שנתקעו.

לאור האמור, בימ"ש מתבקש לאמץ את המלצת השירות, ולחילופין לגבש תוכנית של"צ בעניינו.

הנאשם הוסיף כי עבדו עליו והוא רק רצה לעבוד. מהמקרה הפסיק לעבוד בעסק הזה, ועבר להיות שכיר.

מסכים לבצע של"צ, ומעדיף על פני עבודות שירות, כיוון שצריך לעבוד מידי יום ביומו מספר שעות בהשוואה למספר שעות בשבוע.

5. דין ומסקנות

בהתאם לעקרון המנחה בענישה יש לקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג מידת העונש המוטל עליו (**סעיף 40ב לחוק**), כשמתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעיקרון המנחה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40ג(א) לחוק**).

מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה בערך מוגן בסיסי שעניינו הגנה על זכותו של הפרט לקניין, בשים דגש מיוחד על הצורך במאבק בתופעת גניבת הרכבים.

על חומרתן הרבה של עבירות גניבת רכבים למיניהן עמד בימ"ש המחוזי בת"פ (ת"א) 40207/01 מדינת ישראל נ' עבד אלנקיב (לא פורסם, 12.03.2002) -

"אין חולק, כי העבירות שעניינן גניבת כלי רכב וסחר בהם הפכו להיות נגע רע בחברתנו, עד כדי היותם מכת מדינה ממש. עבירות אלה מבוצעות לשם הפקת רווח כספי מהיר וקל, תוך גרימת נזק כלכלי כבד, המגולגל על כתפי הציבור, ותוך פגיעה בבטחון האישי ובמרקם החברתי במדינה. בשורה הראשונה עומדים מזמיני הרכב הגנוב והסוחרים בו, ולאחריהם גנבי הרכב הפועלים בשירותם. בשורה נוספת עומדים המתווכים והמסייעים למיניהם, המשתלבים בתעשיית גניבות הרכב במדינת ישראל. המלחמה בתופעה זו קשה היא ביותר, ואין ספק כי כוח האדם המשטרתי והמשאבים המוקצים למאבק בגניבות הרכב, נותנים מענה

חלקי בלבד למימדי התופעה. בנסיבות אלה, יש הכרח כי בתי המשפט יתרמו חלקם לביעור הנגע או לצמצום מימדיו, בדרך של ענישה קשה ומרתיעה. סבורני, כי ההגנה על שלום הציבור ועל רכושו ראוי כי תעמוד בראש סולם העדיפויות, מבלי להתעלם, כמובן, מנסיבותיו האישיות של העבריין ומנסיבות ביצוע העבירה, בכל מקרה ומקרה."

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עולה כי חלקו של הנאשם קטן יותר מחלקם של האחרים לפי עובדות כתב האישום המתקן, והסתכמה בקבלת המחפון הגנוב ובהובלתו באמצעות הגרר שברשותו (**סעיף 40ט(א)(2) לחוק**), בעוד שהאחרים אף שברו את מנעול השער של המקום, הניעו את מחפרון והעמיסו אותו על גרר השייך לנאשם.

ספק רב אם הנאשם היה שותף לתכנון המוקדם בנסיבות אלה, אולם אין חולק כי במעשיו - קיבל רכב בידעו כי הושג בעבירה.

הנזק שנגרם בנסיבות אלה לחברה ממנה נגנב המחפרון הינו כספי, כאשר תופעת גניבת רכבים הינה בבחינת "מכת מדינה" כנ"ל, כאשר לא אחת אירועים מסוג זה מסלימים לכדי אלימות פיזית ואף מסתיימים באופן טרגי מקום בו מצוי שומר/ מאבטח במקום (**סעיף 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק**).

מתחם העונש ההולם בעבירה בה הורשע הנאשם נע בין 5-13 חודשי מאסר בפועל.

בחינת נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה מעלות כי מעשיו מצויים ברף הנמוך-בינוני של מתחם הענישה.

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עולה כי מדובר בעבירה שבוצעה לפני שלוש שנים (**סעיף 40יא(10) לחוק**), כשלנאשם עבר פלילי בעבירות החזקת סכין משנת 2008 (הורשע ב-2010) בגינה הושת עליו מאסר מותנה, והרשעה בהפרעה לשוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים משנת 2007 (הורשע ב-2009) בגינה הסתיים ההליך ללא הרשע והושת עליו של"צ (**סעיף 40יא(11) לחוק**).

מהתסקיר עולה כי הינו בן 33 נשוי ואב לשני ילדים קטינים, בני 5 שנים ושבעה חודשים.

מצבו הכלכלי המפורט הינו קשה ומורכב, מקום בו משמש כמפרנס יחיד וכיום עובד כנהג משאית שכיר לאחר שהעסק שהיה בבעלותו - נכנס להליך פשיטת רגל (הגם שטענתו לפיה מצוי בחובות של כרבע מיליון ₪ - לא גובתה בכל מסמך או ראיה).

ממכתבו של מעסיקו הנוכחי עולה כי הנאשם נאמן, מוערך ומסור בעבודתו (**במ/2**).

יש לציין כי מהערכת השירות עולה כי הנאשם פועל על פי רוב לפי מערכת ערכים נורמטיבית, אולם בנסיבות העבירה דנן - הפגין התנהלות אימפולסיבית ומעורבותו בעבירה מהווה סתירה לתפיסותיו את עצמו ועוררה בו

תחושת בושה.

בנוסף, התרשם השירות כי לנאשם יכולת בחינה וביקורת עצמית, המכיר בהשלכות מעשיו, שההליך המשפטי היווה עבורו גורם מרתיע.

השירות לא התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית.

בנסיבות אלה, הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון ובכך חסך זמן שיפוטי רב ויקר, ובכלל זה את נציגיה של החברה המתלוננת בתיק (סעיף 40א(6) לחוק).

עם זאת, הגם שהודה בביצוע העבירות, הרי שבפני השירות לקח אחריות על מעשיו באופן חלקי בלבד, הואיל והכחיש כל מודעות לעצם ביצוע מעשה הגניבה ע"י האחרים, וטען כי נודע לו שמדובר בכלי עבודה גנוב רק בשעה שנעצרו ע"י המשטרה.

יש לציין כי בנסיבות אלה סרב הנאשם לבצע של"צ לאור מצבו הכלכלי הקשה והצורך לפרנס את משפחתו, ועל כן המליץ השירות על הטלת עונש צופה פני עתיד.

בדבריו בביהמ"ש נכון הנאשם לבצע של"צ - שפגיעתו בפרנסתו פחותה מעבודות שירות.

לאור האמור, מצאתי כי לא מן הנמנע כי יש בנזק והמצוקה הכלכליים שייגרמו לנאשם ובני משפחתו הסמוכים על שולחנו, לאור היותו מפרנס יחיד וקיומם של חובות גדולים בעניינו, כדי לגבור על פני האינטרס הציבורי שבהחמרה בענישתו.

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו הגרר ששימש מטה לחמו- נתפס למשך כחצי שנה, כמו גם כסף מזומן ע"ס כ-7,000 ₪ שנתפס בכליו ונלקח.

על כן, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, בשים לב לחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, עברו הפלילי, חלוף הזמן, המלצת התסקיר, הודאתו ומצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, מצאתי כי יש להקל בעונשו ולסטות ממתחם הענישה הנ"ל לקולא מטעמי שיקום.

6. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מע"ת בן 10 חודשים למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור על עבירות רכוש (למעט ס' 413 לחוק).

ב. פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור על העבירה בה הורשע.

ג. תיחתם התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע במשך שנה מהעבירה בה הורשע.

לא תיחתם - ייאסר למשך 45 ימים.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

8. עותק יישלח לשירות המבחן.

ניתן היום, ג' אלול תשע"ו, 06 ספטמבר 2016, במעמד הנוכחים.